

Velykų Šventė.

Misių Lekcija iš šv. Povylo pirmojo laiško Korintiečiams 5, 9—8.

Broliai: išvalykite seną raugą, kad būtumėte naujas apšlakstymas, kaip esate pręskę. Nes mūsų Pasha yra aukotas Kristus. Tai-gi kelkime puotą nebe senuoju rauginu, nei piktybės ir nedorybės raugu, bet nuoširdumo ir tiesos pręskomis duonomis.

Lekcijos Paaškinimas

Dievas buvo įsakęs Žydams, kad Velykų šventė truktų aštuonias dienas, ir kad tuo laiku niekas nevalgytų raugintos duonos. Todel tikintieji Žydai prieš Velykas labai valydavo savo namus, kad juose neliktų nei trupinėlį raugintos duonos. Rauginimas jiems reikšdavo sugedusią prie nuodėmių pajunkusią žmogaus prigimtį, o pręskas valgis jiems išrodė esąs lyg ženklas pasitaisiusio gero apsigėjimo.

Tarpe Korintiečių krikščionių daug buvo gimusių ir augusių Žydų žemėje. Jie visi žinojo tas žydiškas pažiūras. Šventasis tat Povylas rašydavo jiems, kad jų dvasia būtų pręska, kad jie būtų dvasioje nauji, kad toje dvasioje nebutų sugedimo raugo. Korintiečiai jau žinojo, kad baimingas smulkių raugintos duonos trupinių ieškojimas ir išslavimas jų iš namų jau nebe priedermė krikščionims. Tai-gi dar smarkiau jis jiems primena, kad jų dvasia būtų tokia gera, kokios reikalą reikšdavo Senojo Įstatymo apeigos.

Žydų Velykos vadindavosi Peisach, t. y. perėjimas. Ta šventė minėdavo jų tautos iėjimą iš Egipto vergijos ir atkeliavimą į žadėtąją žemę. Grekai tą žydišką tos šventės vardą išardavo pavaišiai "Pasche." Lotyniškai pasidarė Pascha. Tuo vardu vadindavo ne vien pačią šventę, bet ir svarbiausiąją tos šventės auką, butent avinėlį, kurį kiekviena šeima valgydavo savo namuose.

Šventasis Povyilas primena, kad krikščionys jau nebe avinėlį aukoja ir valgo, bet kad jų auka yra pats Kristus, Kurio Kuną ir Kraują švenčiausiame Sakramente krikščionys valgydavo savo bažnyčiose. Apie tą Sakramentą Apaštalas rašo trumpai ir tik taip, kad žinantieji atsimintų, o ne žinantieji nesuprastų. Šv. Povylo laikais švenčiausiasis Sakramentas buvo labai slepiamas, kad pašaliečiai nepatirtų.

Primines krikščionims, kad jų velykinė auka yra Kristus, o ne gyvūlės, kad jiems reikia valyti širdis, o ne namus, šv. Povyilas apaštalas pamokina, kad turime saugotis pikto, neteisios, o turime rūpintis gyventi nuoširdžiai su lig tiesos.

Krikščionių Velykos buvo beveik tuo pačiu laiku kaip ir Žydų Velykos, bet tų dviejų švenčių reikšmė yra nevienokia. Žydams ji primena Egipto vergijos pabaigą; krikščionims ji primena Kristaus mirtį ir atsikėlimą iš numirusių. Krikščionys savo Velykose nepaniekino išėjimą iš Egipto. Tas išėjimas buvo drauge ir pranašystė, kad Kristus išves visus žmones iš pragaro vergijos.

Aiškliai susiekia krikščionių

šventė su Žydų šventė ir Žydų Velykos penkiolika šimtų metų senesnės už musiškes. Tečiau klystų kiekvienas, kas sakytų, buk krikščionių Velykos neturi savytos reikšmės. Musų laikais yra gana daug žmonių, kurie pamatę dviejų tikėjimų šventes susisiekiant, tuojaus spėja, buk jaunesnėji esant tikrai senesnės neteisėtai iškreipimas. Tie žmonės labai negiliai žūri į dalykus ir ne nuomones taiko prie faktų, o faktus prie nuomonių, todel ir įstringa klaidon.

MISIŲ EVANGELIJA SULIG ŠV. MORKAUS 16, 1—7.

Anuo metu Marija Magdalena ir Marija Jokubo ir Salimė nusipirko kvepalų, kad atėjusios pateptų Jėzų ir labai anksti pirmą po subatos ateina pas kapą jau saulei užtekėjus. Ir kalbėjo tarp savęs: kas mums atris akmenį nuo kapo angos? Ir pažiūrėjusios pamatė akmenį atristą. Nes buvo labai didelis. Ir įėjusios į kapą išvydo jaunikaite sėdintį dešinėje, apsidengusį baltu rubu ir mustebo. Jis tarė joms: Nesibijokite visai: Ieškote Nazariečio Jėzaus, kuris tapo prikaltas prie kryžiaus: atsikėlė iš numirusių: jo nebėra čionai: štai vieta, kur jis buvo padėtas. Bet eikite pasakykite jū mokiniams ir Petriui, kad pirmą jus nueis į Galilėją. Ten jį regėsite, kaip yra sakę jums.

Evangelijos Paaškinimas.

Keturi Jėzaus mokiniai aprašė jo mirtį ir iš numirusių atsikėlimą: Mateušas, Morkus, Liukas ir Jonas. Visose keturiose Evangelijose Kristaus atsikėlimo aprašymai yra pačioje pabaigoje. Kadangi Velykose, kaip ir kitose šventėse, skaitoma tik vienos Evangelijos ištrauka, tai ir šiandie Mišiose skaitoma tik šv. Morkaus aprašymas, kaip Jėzus kėlėsi iš numirusių, arba kaip Moterys įėjusios į kapą rado jį tuščią. Prie to aprašymo šv. Morkaus Evangelijoje pridėti dar šitie žodžiai: "Bet jos išėjusios bėgo nuo kapo, nes buvo užpuolus ant jų baimė ir išgąstis ir niekam nieko nepasakė, nes bijojosi." (Mork. 16, 8).

Šv. Mateušas sako, kad jos ne vien bijojosi, bet ir džiaugėsi ir dar pridėjo: "Ir štai Jėzus susitiko jas tardamas: Sveikos. O jos priėjo artyn ir nutvėrė jo kojas ir pagarbino Jį. Tada tarė joms Jėzus: Nesibijokite, eikite pranešti mano broliams, kad eitų į Galilėją: ten mane matys." (Mat. 28, 9—10).

Šv. Liukas aiškiai rašo: "Sugrįžusios iš kapo pranešė tą visą aiems vienuolikai ir kitiems visiems" (Liuk. 24, 9).

Jeigu sustatytume šv. Liuką su šv. Morku, tai išeitų lyg kad vienas prieštarauja kitam, nes Morkus sako, kad jos niekam nesakiusios, o Liukas tvirtina, kad pasakiusios vienuolikai apaštalių ir kitiems visiems. Tik tai suėmę visų evangelistų žodžius vienon vieton suprantame kaip buvo.

Moterys radusios tuščią kapą ir išgirdusios angelų kalbą nusigandusios parbėgo ir niekam nieko nesakė. Jėzus pasirodė joms ir panaikines jų baimę atkartojęs paliepiamą pa-

sakyti apaštalam. Tada jos jau ir išpildė.

Su šv. Raštu reikia atsargiai apseiti: tuos pačius daiktus aprašytus keliose vietose reikia visus sudėti ir sutaukinti. Tuomet pasirodo tiesa. Jei tikrai vieną kitą vietą išgriebi, tai gali susidaryti klaidą. Del to taip daug žmonių išklydo beskaitydami šv. Raštą, kad nemokėjo su juo apseiti. Yra tokių šv. Rašto vietų, kurias tik tada gali suprasti, kada šventoji Dvasia per Bažnyčios ištarę jas paaiškina.

Šv. Morkus minėja tris moteris: Mariją Magdalėną, Jokubą Mariją ir Salimę (Mork. 16, 1). Šv. Mateušas minėjo tik dvi: Mariją Magdalėną ir kitą Mariją (Mat. 28, 1). Šv. Liukas sako: "O buvo Marija Magdalena, ir Joana, ir Jokubo Marija ir kitos, kurios buvo su tomis, kurios sakė apaštalam." (Liuk. 24, 19). Šv. Jonas rašo: "Pirmą po subatos Marija Magdalena anksti atėjo, kol dar buvo tamsu pas kapą ir pamatė nuimtą nuo kapo akmenį. Tai-gi bėgo ir atėjo pas Simoną Petrą ir pas kitą mokinį, kurį Jėzus mylėjo, ir tarė jiedviem: Paėmė Viešpatį iš kapo ir nežinome, kur jį padėjo." (Jon. 20, 1—2).

Norėčiau žmones suklaidinti gana lengva iš to išvesti, buk evangelistai tą patį daiktą nevienaiplūdij, bet tokis pasakymas būtų netiesa. Nei vienas Evangelistas neparašė visko ir nei vienas neparašė melo. Jų žodžius reikia išmintingai sudėti į krūvą, tada pasirodo, kaip kas buvo. Jie kiekvienas aprašė tą atsitikimą, kurį geriausiai patyrė.

Šv. Jonas buvo tas mylimasis Jėzaus mokinių, kuriam esant su Petru Marija Magdalena pasakė, jog kape nėra V. Jėzaus kuno. Jį tenai buvo dar prieš saulės užtekėjimą. Kitos moterys, kaip šv. Morkus liudija atėjo pas kapą jau saulei užtekėjus. Jų buvo trys. Kadangi ir Marija Magdalena jau buvo buvusi pas kapą, tai visų moterų liudijusių Kristaus atsikėlimą apaštalam buvo keturios: Marija Magdalena, Jokubo Marija, Joana ir Salimė.

Kuomet V. Jėzus pasirodė nusigandusioms moterims, Magdalėnos nebuvo su jomis. Pasakiusi šv. Petriui, kad kuno nėra kape, ji išgirdo, kad tai moterų plepalai.

Tuomet tarp parbėgo kitos išsigandusios moterys. Jos veikiausiai susitiko su Magdalena. Ta pasakė, kad apaštalam jos pranešimą pavadino plepalais. Tą pasakius Magdalėna persiskyrė su jomis, nes ji norėjo būtinai surasti prapuolusį lavoną. Anos tarėsi apaštalam nesakyti nieko, kad ir jas nepavadinę liežuvninkėmis. Joms taip sustarų apsiėisė Jėzus, permainė baimę į džiaugsmą atkartojęs paliepiamą pranešti apaštalam.

Nuėjusios jos rado nevien Petrą, bet ir Joną. Tas moterų pasakymas šv. Petriui buvo antras, o Jonui pirmas. Juodu dėjo pas kapą. Jonas labiau skubinosi, Petras ėjo lėčiau. Baigiant jiedviem apžiūrėti kapą atvyko ir Magdalena. Juodu ją paliko tuščiam kape. Čia ji rado du angelų, kuriuodu paklausė, ko ji verkė.

Atsigręžusi nuo angelų Magdalena išvydo V. Jėzų ir

nepažino jo mintydama, kad daržininkas. Jam ištarus jos vardą, Magdalena pamatė, jog Jėzus su ja kalba. Ji norėjo palytėti jo kojas, bet Jis nesiėdavė. Nežinia, kodėl Jis davėsi kitoms, o jai nesiėdavė palytėti, tik tai dar kartą paliepė, kad atsikėlimą iš numirusių praneštų apaštalam.

Ta pačia diena atsikėlęs iš numirusių Išganytojas dar pasirodė šv. Petriui, grįžusiam iš kapo, dviem mokiniams ėjusiems į Emaus ir dešimčiai apaštalių vėlai vakare.

Kai kam gal užteiti klausimas, kodėl ne nuolat V. Jėzus buvo su mokiniams savo atsikėlimo dienoje? Pilną ir tikrą atsakymą tam klausimui sužinosime tik tai danguje, jei Dievas duos ten būti. Dabar galime tik spėlioti. Mums rodo, kad visą laiką Jis perleido su Savo švenčiausiąja Motina vienodu. Ji daugiausiai buvo kentėjusi su Juo per tas tris dienas, tai jai prigulėjo ir daugiausiai pasidžiaugti su Juom atsikėlusiu iš numirusių. Tėčiau Evangelijoje nėra niekur paminėta, kad Jis jai pasirodė, nes Evangelijoje ne viskas yra parašyta, kas buvo.

Išsiūrėję ir Evangelijų pranešimą apie V. Jėzaus atsikė-

limą iš numirusių pasidžiaugkime tuo didžiausiu ir laimingiausiu atsikėlimu. Ne mirtis viešpatauja ant žmonių, o gyvybė. Kėlėsi Kristus iš kapo, kelsimės ir mes iš numirusių. Ne savo galybe tą padarysime, o V. Jėzaus nuopelnu ir įjėgomis. Jis mūs amžiną mirtį pavertė laiku miegu.

Jei kam rupi, kodėl moterų buvo pirmutinės Jo atsikėlimo liudininkės, tai atsiminkime, kad joms mažiausiai rūpėjo išnaudoti Jėzaus galybę ir mokslą asmeniniams tikslams. Jos nesvajojė apie augstasias Jo vietas Jo karalijoje. Jos nekaltino Jo už ką Jis davėsi nužudyti. Jos žinojo Jo mokslo gerumą ir del to vieno jos Jį gerbė. Todel ir Jis jas pagerbė.

Atsiminę šios dienos Evangeliją atnaujinkime savyje šitas tiesas: 1. Kad nesikėsintume šv. Raštą aiškinti be Bažnyčios pagalbos, kuri pareina iš šv. Dvasios. 2. Nesiskubinkime ir moterų pasakymus vadinti plepalais ir 3. Saugokimės progos išnaudoti Dievo apreikštąsias tiesas asmeniškai savo patogumams. 4. Džiaugkimės, kad Kristus pergalėjęs mirtį užpelnė atsikėlimą iš numirusių ir mums.

GERI PASIKALBEJIMAI.

I. Apie ką čia einasi?

Kiekvienas nori ką nors gero šiam pasauliui padaryti. Ne kiekvienas gali plunksna platinti Dievo garbę, rašydami naudingas knygas apsišvietimui ir artimųjų pamokimui. Ne kiekvienas gali išsakyti Dievo žodžio drąsą vertiems davinėti arba klausyklose mokyti gyvenimo kelio, nes tas pridera pašaukties ir išrinkties. Vienok kiekvienas gali sėti sėklis Dieviško mokslo grūdus pasikalbėjimuose ir susėjimuose, kur tik tai proga pasitaiko.

Gal manote, kad jums traukiame prie diskusijų, idant su netikėliais ir bedieviais tikėjimais ginčus varytumėte, prispaustumėte juos prie sienos ir jiems jų klaidas rodytumėte. Su blogos valios ir užsispyrusių žmogumi iki galui niekados neprieisite. Dar labiau užkietės, jums išniekins, nes jam nerupi tiesos pažinimas ir priėmimas, bet tas idant jo viršus būtų ir jums galėtų užgėdinti. Tai matome, kas buvo su Parizėjais. Pats V. Jėzus Savo dievišką mokslą juos pertikrindavo ir stebuklais patvirtindavo, o vienok jie neitkėjo ir savo klaidų nepametė. Kartais reikia ir ginčus įsikišti, bet be svarbių priežasčių prie to nereikia prileisti. Reikia, kuomet drąsus netikėlis galvą pakelia ir pradeda žmones suvėdinti ir piktinti ir prieš kitus, ypač jaunesnius niekus plaukšti, tuo tarpu nieks neįdrįsta tokiame burnos uždarinti. Tuomet vienas arba antras tinkamas žodis gali toki drąsuolį geriaus sutramdyti, negu ilgos diskusijos. Kuomet drąsuolis užgėdintas /nufils, galima tuomet kitiems žmonėms išaiškinti jo negerą pasiėgimą ir klaidas parodyti ir savo sveiką nuomonę plačiau išdėstyti.

Prie ko tada mes jums raginame, ne tiek mes, kiek pats Išganytojas? Prie to, ką ir

Pats V. Jėzus darė, kuomet po Savo iš numirusių prisikėlimo priejo prie dviejų mokinių, einančių į Emaus. Jiems išrodė, kad juos Išganytojas apgavo ir ant pajukos išdavė. Davėsi prie knyžiaus prikalto ir negarbingai žuvo, o žmonėms prižadėjo, kad įsteigs kokią tai didelę ir galingą karalystę. Apie tai kalbėjosi tuodu mokintiniu ir buvo labai liūdu. Išganytojas, nesiduldamas savęs pažinti, aiškino jiems kelyje, jog juodu klysta. Ramiai jiedviem aiškino, ką šv. Raštas apie tai mokina, ir kuo ilgiaus ir aiškiaus jiems tą dalyką išguldė, tuo daugiau jų protas apsišvietė. Buvo tai žmonės geros valios, bet abejojantys ir patįs nežinojo, ką turi daryti. Tokių žmonių, kaip tie mokintiniai yra apie mus daugybė, jų valia neblogiausia, bet klaidinančios naujienos, prieštaraujančios Bažnyčiai laikraščiai, melagingi perstatymai, blogi pavyzdžiai taip juos apgavo, kad nežino, ko laikyties. Užtenka kartais vieno draugiško žodžio, kaip kokio ugnies kibirkščio, kuris, įkritęs į sumaišytą galvą, joje rusėja tarp įvairių priešingumų iki Dievo malonės jo neuždegs ir neišblakys tamsybės. Tuomet žmogus suprantą savo klaidas ir jų išvaizdą.

II. Kur ir kaip geras kalbas platinti?

Namie, šeimynoje, tarp savųjų draugų ir pažįstamų. Gerą žodžio apaštalybę reikia pradėti nuo namų, nuo savo šeimynos. Malonu ir linksma yra tuose namuose, kur nors prie neturto švarumas ir tvarka gyvuoja. Namose turi būti švaru netikėtai ant grindų, sienų, lovos, ant paveikslų, bet taip pat ir ant liežuvių. Jau per tat mūsų apaštalybę daug garbės atneš Dievui, jei mūsų namuose nebus kalbų, priešingų Jo įsakymams. Nesakau jau apie keiksmus, barmius, pravardžiavimus, nes kas tuos kukalius sėja, praga-

rinį pjūtį renka. Kas Dievui tarnauja, tas negali velnią garbinti. Saugokimės mūsų namuose plepalų, apkalbų ir klaidingų įtarimų. "Aš tikrai tiesą kalbu, taip ne vienas teisinas, o kas tiesa tai ne nuodėmė." Ar dera tą viešai išstatyti, kas yra bjauru ir nemielia? Ar skalbinius, plovimui paskirtus kabina ant langų, idant visi matytų?

Šeimyna dievobaiminga, gyvenanti pagal Dievo mokslą yra sargu artimų garbės. Taip pat tenai neišgirs kunigų apkalbų, paniekimo, pravardžiavimo jų plėšikais, vagimis ir tt. Priešingai tokioje šeimynoje moksma pagerbti dvasišką, kaimynus ir artimus, nes dori žmonės žino, kad paskui kunigų paniekimą eina tikėjimo paniekimas ir ištvirkimas. Žino ir apie tai, kad kunigai, neveizint j savo augstą luomą, gal turėti savo ydas ir silpnynes. Ką pagelbės tas ydas ar silpnės ar tikras, o tankiai padidintas ir pramanytas liežuvių platinti ir tarp žmonių papiktinimus sėti ir kurstyti žmones prieš juos. Ar tokiu savo liežuviu kūr nors pataisė? Nepataisė, bet tečiau pablogino.

Gyvename ir dirbame tarp įvairių tikėjimų žmonių ir tarp tokių, kurie apie tikėjimą nei suprato neturi. Sveitinaučiai ir kitatikiškai žingeidžiai veizi į katalikus, o jų ne vienas turi palinkimą prie katalikų tikybos ir norėtų šį-tą sužinoti pas mus, ar tas, ar kitas yra tiesa, ką girdėjo ar skaitė iš eretikų knygų apie kunigus, apie vyskopus ir apie popiežius? Tyčiomis nekartą padidina koki dalyką apie tikėjimą, klausdami, ką išgirs nuo katalikų? Tuo tarpu ką girdžia iš katalikų lūpų? "Kas man kunigas, ar tikėjimas? Duok man ramybę su tikėjimu." Kad tik tai išgirstų, tai stebėtus ir ieškotų kito uoliesnio tikėjimo išpažintojus.

Bet nekartą daug blogiaus išgirsta: "Tai viskas kvailystė, tai kunigų prasimanymas, humbugas—eina jiems apie pinigų," arba tiems panašūs žodžius ir pajukimus tikėjimo. Ką-gi manys klaidatikis? Tai jau geriausias—manys sau—pasiliksiu prie to, į ką tikiu, negu palikti tokiu kataliku. Toliaus tokie klystantieji girdžia, kaip katalikai rugoja ant popiežiaus, ant vyskupų, ant pasninkų, su panieka atsiliepia apie šv. Mišias, apie išpažintį ir tt. Netikėliai taip girdėdami katalikus kalbant, mano sau: koksai tai tikėjimas, kuris tokius žmones auklėja? Ar tai tas tikėjimas gali būti išganingas, kursai mokina gerbti valdžią, popiežių laikyti, kaip Kristaus vietininką, suvaldyti savo geidulius ir tt. Tokie ir jiems panašūs klausimai ateina į galvą ne vienam netikėliui, ieškančiam tiesos kelio.

Viena nekatalikė mergina taip sykį paklausė savo draugės katalikės: "Klausyk, Marytė, aš iš tavęs stebiuos. Girdžiu nuolat bjaurias kalbas tų mūsų merginų, kurios kartu su mumis darbuojasi. Man tas taip įkirėjo, kad net koku darosi. Tu, Marytė, taip ramiai, ir liuosai užsilaikai, kaip bu-tumei negirdžianti tų visų plepalų. Ką tu darai, kad tavęs tas neapeina?"

"Nuo manęs jau daug gavo už tas kalbas," atsakė Marytė, "bet tas nedang ką galbėjo. Todel toliaus taip darau, kaip mūsų kunigai, o ypač mano nuodemklaujis pataria. Einu kaip pro balą ir sten-giuosi, kad nesusipurvinau.

Pakelin tankiai mintis prie savo Išganytojaus, maldaudama, kad mane savo malone saugotų nuo nuodėmių ir savo darau. Jus nekatalikai nežinote apie katalikų persekiojimus pirmais amžiais, kaip daug blogesnioje aplinkybėse gyvenę, o vienok užlaikė tikėjimą ir dorą. Skaitome, kad šventos mergelės, vaikinai ir kiti kentėtojai tarp stabmeldžių gyvendami prie didesnių papiktinimų ir baisių persekiojimų užlaikė skaitystę ir už tikėjimą gyvastį pašventė. Prievarta varė juos aukoti stabams, veizėti ir nepadorius paveikslus, klausyti begėdiškų kalbų ir tt., o vienok išėjo nekaltai ir nesuteptais iš tų visų dalyrimų. Matai tad, kad katalikų tikyba turi jėgas ir priemones užlaikyti dušią nesuteptą ir apsaugoti nuo pavojaus ir ramiai užsilaikyti laike tokių bjaurių kalbų." Reikia tik tai pasveikinti tokią išmintingą merginą ne tik už gerą, rimtą užsilaikymą, bet ir už gražų atsakymą.

Ištiesu ana nekatalikė galėdavo daug ko pasimokyti nuo tos išmintingos merginos. M.

KATALIKIŠKA SPAUDA.

Gaila, kad tarp Lietuvių yra daug nesusipratusių ir neat-skiriančių balto nuo juodo. Jie klaidžioja po purvus, visokius šlamštus, žemos vertės raštus, kurie nieko svarbaus nerašo, tik vienus šmeižimus ant tikėjimo ir šiaip nepadorius dalykus. Netikusių raštų skaitytojai, nors ir vadinasi esą katalikai, bet jų tikėjimas yra lygus tam vilkui avies kailyje.

Mano išmanymu, mūsų Lietuvių katalikų veikėjai galėtų paimti gerą pavyzdį nuo kitatantių apšviestų katalikų. Kitatantių katalikams Bažnyčioje visomet yra aiškinama gera spauda ir spaudos galybė, o pas Lietuvius labai retai; kaip kur visai nieko apie tai nėra sakoma Bažnyčioje. Per tai daugumas Lietuvių katalikų visai neskaito katalikiškų raštų, nes nesupranta jų vertės ir visai priešingai mano apie katalikų spaudą. Lietuviai katalikai yra labai apkvailinti visokių tikėjimo priekų ir nesusilaukia, kas tą blogą įtek-mę atidurbtų. Gyvu žodžiu yra kovojama prieš katalikišką spaudą Lietuvii tarpe, o nėra tarp mūsų gyvo žodžio už-tariančio ją. Laikraštis gali apginti save tik tada, kada jis yra imamas.

Butų naudinga turėti tokį laikraštį kaip yra "Laivas," kuris išeina prie "Draugo." Tokis laikraštis turėtų būti visose Lietuvių katalikų Bažnyčiose pas duris, kaip yra daroma kitų apšviestų katalikiškų tautų. Galima skirti tam tikrą kainą kaip tankiausiai yra kitų tautų 2 centu. Gerbiamieji klebonai galėtų paaiškinti per pamokslą, kad kiekvienas einantis iš bažnyčios turėtų pasiimti minėtą laikraštį, ir skaitytų su atyda pažindamas jojo svarbą ir naudingumą.

Angliškoj kalboj yra laikraštis "Our Sunday Visitor." Jis labai populiariškas. Jį partraukia į kiekvieną anglišką katalikų Bažnyčią dideliais pundaais, žmonės sekna dienais išėma visur, nes kunigai visomet paragina ir paaiškina jo svarbą. Tokiu būdu žmonės pripranta prie gerų raštų skaitymo ir pamato kur yra tiesa.

Mano patarimu būtų labai nadinga taip pat daryti ir Lietuviams katalikams. Norint galima būtų permaintyti

"Laivo" vardą kitu panašiu į "Our Sunday Visitor." Lietuviškai būtų "Mūsų Sekundinio Lankytojas." Taipgi galėtų tilpti tame laikraštyje ir vaikų skyrius. Parapijinių mokyklų gabesnieji mokiniai galėtų rašinėti ir tą skyrių ir lavintis Lietuvių literaturoje. Tai-gi nereikėtų išleidinėti vaikams geriamą laikraščio. Tą būtų skiriamas budas praplauti katalikišką spaudą, nes tame laikraštyje būtų garsinami visi katalikų laikraščiai ir knygos. Taip-pat galėtų jame tilpti ir kitoki rimti apgarsinimai, kaip yra ir "Our Sunday Visitor." Galėtų būti visokių klausimų ir atsakymų. Kaip dabar yra "Laive" ir kitokių aiškinimų apie katalikų Bažnyčią.

Ištikrųjų, tokis laikraštis daugumai prašalintų tamsumų ir parodytų tikrą kelią prie šviesos. Daug jaunimo susiturtė nuo ištautėjimo ir kitokių negeistinių žabangų. Daugumai priduočių meilės Bažnyčios ir tėvynės ir būtų meilės ir šviesos nešiotojais, kas mūsų Lietuviams labai reikalinga. Ir daugumas išmokyti pagerbtai gerą spaudą ir pažintų jos svarbą bei tiesą. Jeigu tokis laikraštis įvyktų, tai aš auksčiau šimtą dolierių (\$100.00) tam tikslui, o jei reiktų, tai ir daugiau duociau. Malonėkite pasvarstyti apie tai.

Patyres.

Redakcijos Priešas. Šitas p. Patyresio straipsnis yra geras, patrijotinis ir duoda gražių sumanymų. Tam gerbtinam vyrui rupi Lietuvių katalikų nauda ir gerynė.

Mes pritariame jam, nes ir patys emėme leisti "Laivą" turėdami mintyje anglišką "Our Sunday Visitor" pavyzdį. Mes išsigalvojome išleisti tik vieną lapą. Jeigu atsirastų daugiau tokių geradarių kaip p. Patyres, tai "Laivas" pasidarytų panašesnis į "Our Sunday Visitor." Laikraščio leidime lėšos daug reikšia.

Lietuvių dviasikią suprato reikalą tokio laikraščio, kaip "Our Sunday Visitor" ir Pittsburghe Liepos 29 d., 1920 m. sutarė, kad neliktų nei vienos lietuviškai katalikiškos šeimynos be tikėjimo populiario lapo. Jį spausdinti pavesta "Draugui."

VIEŠA PADEKA "LAIVO" TVARKYTOJAMS.

Nuosirdžiai ačiu už jusų taip brangias mintis ir žinutes surankiotas iš plačių knygų ir kas trečiadieniais vis dėl mus pabertas "Laive." Aš irgi gamu pasirinkti tą brangintų minčių, it "mannos" stiprinančios dušią, o dušiai esant stipriai ir kumas yra stiprus. "Laivas" yra mums būtina reikalingas kaip kumui maistas.

"Laivas" tai tiesiog balsmas tryškantis iš šaltinio Dievo malonių ir gaivinantis suvargusias žmonių sielas. Ka piktos valios žmonės, daugelyje mūsų buvo sužeidę, tą "Laivas" pradėjęs plaukio, sugydė ir belūdiniamus po platų žmonių sielų okeaną traukte traukia jas prie savęs kas kartą vis tobulindamas ir stipriau ridsamas prie Dievo.

Norėčiau, kad Tamistos neuilstumėte tame šventame darbe, bet tolyn dar padidintumėte "Laivą."

J. Rutkauskienė.

Redakcijos priešas. Ačiu Gerbiama p. Rutkauskienė už gerą ir gražų paraginimą!

KATALIKIŠKOS ŽINIOS.

Amerika.

Denver, Colorado Kovo 18 d. Piktadariai iš kas žin kur gavę zakristijos raktą įėjo nakį į Sv. Rožančiaus bažnyčią, sugriovė altorių, sulaužė suolus, išsinešė kieliką ir kelis brangesnius žibintuvus. Viso labo nuostolių padarė už \$6,000. Sulyginus tą ką išsinešė su tuo ką sulaužė, atsiminus, jog sulaužymas užėmė daug laiko ir darbo neduodamas naudos piktadariams natyt, kad jiems labiau rūpėjo išniekinti bažnyčią, o ne pasinaudoti patiemis. Daugelis spėja, kad tas darbas buvęs organizuotų fanatikų.

Colorado's fanatikai buvo pakurstę vieną savo legislaturos (teisdaavybės) narį pakelti sumanymą apribojantį bažnyčioms Mišų vynu vartojimą ir uždedant mokesčius ant to vynu. Po piktadarybės įvykusios bažnyčioje, minėtasis sumanymas tapo pakištas po stalu.

New Yorko Kovo 21 d. Katalikės merginos turi sudariusios Carroll Club, į kurį priklauso 6,500 narių. Jos surinko \$1,000 kad įteikus tuos pinigų Prancūzų mokslininko Curie našlei. Curie buvo išradęs radiją 1905 m., bet jis tą išradimą priskaitė savo pačiam, kuri po vyro mirties nieko nebeišrado.

New Yorko arkivyskupas Patrick J. Hayes sugrįžo iš Rymo laivu Patria Kovo 15 d. Ant kranto susirinko daug žmonių pasitikti, nors vyskupas buvo telegrafavęs, kad to nedarytų. Laivą sulaukė kvartanijoje, o arkivyskupą įdėdino į mažesnę laivelį, kuris priplaukė prie kranto 50th St. ir North River. Parvažiavęs namo arkivyskupas pasakė, kad išdavęs Sv. Tėvui raportą iš arkivyskupijos stovio, iš to ką katalikų kapelionai veikė karo metu, papasakojęs apie visų katalikų tarybą Amerikoje (Nat. Cath. Welfare Council), apie rengiamą Amerikoje katalikiškų Mišijų valdybą ir apie kitus smulkesnius dalykus.

Notre Dame, Ind. Čionai gyvena kun. Timothy Maher. Sausio 6 d. jis baigė devyndešimtą savo amžino metų. Jis yra seniausias Sv. Kryžiaus kongregacijos vienuolis.

New York, Kovo 21 d. Tarp daugelio įvairių katalikiškų šio miesto draugijų ypatinga yra Sv. Ansgaro Sąjunga. Ji yra Skandinavijos katalikų draugija. Skandinavais vadiname tris grynai protestantiškas tautas Danus, Norvegus ir Švedus. Kartais prie jų priskaito ir Suomius arba Finus. Danų ir Norvegų yra dvikaralystė, bet viena kalba, kurią Norvegai vadina norvegiška, Danai—daniška. Visose trijose Skandinavų karalijose katalikų nėra pilnai nei 20,000. Todel Skandinavų katalikų skaičius Amerikoje labai mažytis. Tačiau jų veikėjai Frode C. W. Rambusch, Alexander Amann ir Gustav Linder palaiko Sv. Ansgaro Sąjungą, kuri dalina katalikiškas knygas savo tautiečiams nekatalikams. Skandinavai yra drąsus ir darbštūs vyrai. Jie sako laikysią savo Sąjungą, kol jos narių skaičius nebūna mažesnis negu trys.

Chicago, Ill., Kovo 18 d. Mūsų mieste vakarykščiui prieš Ku-

čią (Gruodžio 22 d.), 1920 m. emė eiti protestantiškas laikraštis. Nuo trečios dienos Kallėdų jis ėjo kasdien ir vadinosi "American Daily Standard," bet 66-tas numeris tapo paskutinis. Redaktorius J. Clover Monsma nusiskundžia dviem prieštarni pakirtusiom dienraščio gyvybę: dabartinė branguma ir krikščioniškų veikėjų paramos trukuma.

Boston, Mass., Kovo 21 d. Šiomet pabandyta suskaičiuoti, kiek vyrų dalyvauja Gavėnios kolektoje laikomose katalikų bažnyčiose. Pasirodė, kad vieno tikrai didžiojo Bostono bažnyčiose kolektojų vyrų buvo tarp 40 ir 50 tūkstančių.

Philadelphia, Pa., Kovo 19 d. Subatoje šion laidojo miesto valdybos narį a. a. Jokubą F. Herroy'ą. Jis buvo majoro Moore bendoradarbis ir vedė mendo pirkinį skyrių. Nabašninkas buvo katalikas, Kolombo Vytis (Knights of Columbus), vietinės arkivyskupijos vyrų organizacijos darbuotojas, Didžiųjų Brolių (Big Brothers) narys ir direktorius Benedict Service Club'o. Karo laiku nabašninkas buvo Katalikų Tarybos pasiūstas į Prancūziją, kaip jos "laikinis sekretorius" (field secretary).

Washington, D. C., Kovo 21 d. Šventojo Tėvo pagirta Amerikos Tautinės Katalikų Gerovės Tarybos organizuota spaudos platinimą darbą labai parėmė Nekaltos Marijos Obolatų kongregacija. Dvidešimt penki jos kunigai aštuoniolikaose miestų trisdešimtyje parapijų šešiose valstijose laikė eilę pamokslų apie katalikišką spaudą. Tų pamokslų klausė didelė daugybė žmonių ir suprato reikalą remti katalikišką spaudą, kad tiesą apgynus nuo blogos spaudos klaidų.

New Yorko arkivyskupija turi katalikišką universitetą vadinamą Fordham University. Jis nori padidinti savo triobas ir įstaigas. Ponas John D. Ryan dovanojo \$10,000 per eilę savaitę. Studentai savo tarpe surinko \$85,000. Matyt nemažas universitetas, kad studentai galėjo surinkti tiek aukų.

Atkeliaujant įvairių tautų žmonėms iš Europos į Ameriką daug pasitaiko katalikų kelcių (Tarp 45 ir 65 nušimčių). Jau yra neviena katalikiška organizacija padedanti jiems, bet dabar Tautinė Katalikų Gerovės Taryba (National Catholic Welfare Council) padarė sutartį su imigracijos valdyba vesti tą darbą daugiau, sistematingiau ir naudingiau. Iki šiol yra susiorganizavę šitie skyriai: Gens Italica—Italams; Gaudelupus Sv. Panelės—Ispanams, Sv. Rapolo Draugija—Vokiečiams, Sv. Rožančiaus—Airiams; Belgijos Biuras—Belgams; Sv. Juozapo namas—Lenkams. Lietuvių skyrius dar matyt neprisiršė prie bendro katalikų veikimo, kurį veda p. Michael J. Slatery. Jo tikslas yra neduoti ateivius išnaudoti beširdžiams žmonėms.

Himnojaus katalikai rupinasi, kad vaikai auginami valstijos įstaigose, išėję iš jų neliktų be šeimynos. Pereitais metais tokių paleistų vaikų katalikams pasirūpinus 151 gavo vietos šeimynose, o 83 tapo

pasavintais svetimų šeimynų vaikais. Per šešerius metus Namų Radimo Sąjunga (Home Finding Association) grąžino šeimynoms 591 vaiką, o pasavinimą parūpino 184 vaikams. Daugiausiai tuomi užsiima Knights of Columbus ir jų direktorius teisėjas Edward Houlighan.

Prancūzija.

Paryžius, Kovo 10 d. Penkių viešpatijų darbininkų atstovai dalyvavo Tarptautinės Pramoninių Darbininkų Krikščioniškos Sąjungos posėdyje rengusiam ekonominių ir socialiai tarptautinio katalikų darbininkų organizacijos programą. Sumanymas tapo pakeltas seniaus susivaižiavime, kuris įvyko Kolonijijos (Koeln) mieste. Paryžinis suvažiavimas sutarė įgalinti savo sekretorių, kad intų rupintis sukelti tarptautinę katalikišką moterų darbininkų organizaciją. Krikščioniškoji Tarptautinė Pramonijos darbininkų sąjunga yra jaunutė. Ji užgimė tik pernai. Jos sekretorius yra Olandas iš miesto Utrecht, p. Serrarens. Prie jos jau priguli metalo, ukės, geležinkelio, audėjų, rubsiuvių, odos darbininkų ir raštinių veikėjų sąjungos (unijos). Naujai prisidėjo valgomų daiktų sandomnieji pardavikų, tabako, triobų statymo darbininkų ir braižintojų sąjungos. Busiantis posėdis įvyks Ryme Gegužio 10 ir 11dd. Geistina, kad ir mūsų L. D. S. bei Lietuvos Darbo Federacija prisidėtų prie tos tarptautinės Sąjungos.

Paryžius, Kovo 10 d. Prancūzijoje yra organizacija vadinama Sv. Pranciškaus Salezo Veiksmu (Oeuvre de St. Francis de Sales). Jos tikslas yra rinkti lėšas turtingose parapijose ir teikti jas vargstančioms. Ta organizacija pagarsino savo paskutinių metų apyskaitą. Iš jos pasirodė, jog organizacija aprūpino 1,040 parapijų; suteikė pašelpo 2,800 katalikiškų mokyklų, pagelbėjo 520 prieglaudų ir šiaip labdarinių įstaigų; išsiuntinėjo 4,000 siuntinių, kuriuose buvo vien gerų knygų ir plonesnių spausdinių, paskleidė 105,000 egzempliorių, arba kopijų savo laikraščio ir metų gale išdalino 260,000 egzempliorių savo kalendoriaus. Organizacijoje yra 200,000 narių pasidalinusių po visas parapijas. Nariai moka tik 5 santimus, tai yra vieną centą, pamėnesiui. Bet atsiranda labai stambių aukotojų, dėl to organizacijos išdala galėjo atkelti tokių didelių išlaidų. Nors Prancūzų skaičius apie 80 kartų didesnis negu Lietuvių Amerikoje, nors mes šiečiai turime tokių jau reikalų, kaip Prancūzų reikalai aprūpinamieji minėtos organizacijos tečiaus neturime nei aštuoniasdešimtos dalies to, ką padarė Prancūzai.

Paryžius, Kovo 10 d. Čionai įsikūrė "Krikščioniškų Publistų Korporacija." Ji turi 400 narių. Jos pirmininkas yra visame pasaulyje garsus raštinnikas Rene Bazin, Prancūzų Akademijos narys. Prie korporacijos priklauso dar keturi kiti nariai tos augščiausios mokslo ir literatūros įstaigos, butent Pierre de la Gorce, Henry Bordeaux, Bandrillart ir Paul Bourget. Taipgi priklauso žemdirbiijos ministras Le Febvre du Preyis ir Duval-Arnold Socialės Reformos

komisijos pirmininkas Prancūzijos parlamente.

Korporacija susideda iš dviejų skyrių vadinamų sindikatais. Raštinninkų sindikato nariu gali būti kiekvienas Prancūzas, katalikas ir raštinnikas jei jis turi tas tris ypalybes kruvoje. Laikraštinninkų sindikatas sunkesnis, nes į jį gali įstoti tik tai asmuo gyvenantis iš algos, kurią gauna iš laikraščio, jei jis yra laikraščio redakcijoje išbūvęs ne mažiau trijų metų.

Laikraštinninkų korporacija duoda savo nariams labai daug medžiaginės naudos, dėl to įstojimas į ją sunkokas. Kardinalas Du Bois, Paryžiaus arkivyskupas turi balso sindikato Taryboje ir naudojasi juomi siųsdamas į posėdžius savo atstovą arkivyskupijos spaudos direktorių. Šiaip kunigai turi balso Taryboje tik tada, kada jie į ją yra išrinkti.

Jugo-Slavija.

Jugo-Slavijos katalikai sutarė savo karalijos sostinėje Belgrade pastatyti didelę ir gražią Sv. Kirilijaus ir Metodijaus bažnyčią. Nuo to laiko, kaip Slovakai, Chorvatai ir Bosniakai, t. y. įvairių rusų Serbai susidėjo su senąja Serbija, katalikystė joje greitai kyla.

Friburgas (Šveicarija).

Vasario 16 d. Friburgo Lietuviai šventėme labai iškilmingai. Ir kaip nešvesti—tai mūsų nepriklausomo gyvenimo trijų metų sukaktuvės. Iš ryto susirinkome visi į Monte-Pleneau kopyltelę šv. Mišų išklausytų, padėkoto Visagaliui, kad savo Apveizda teikėsi mūsų tautą prikelti į naują, nepriklausomą gyvenimą, vesdamas ją, nors ir erškėčių takais, į savistovybę. Pamaldas atlaikė kun. Steponaitis; per šv. Mišias giedojo choras.

Antra iškilnės dalis—tai iškilmingas "Lituanijos" viešbutį "Suisse" posėdis-koncertas. Iš Berno atvyko Lietuvos Pasimintys Šveicarijai, atsilankė taip pat ir sveicantųjų-svečių. Turininga posėdžio koncerto programa su paskaitomis, prakalbomis, dainomis, deklamacijomis bei skambiniu fortepianu tęsėsi ketvertą valandų. Įspudis liko kilnus, malonus.

Bilikas.

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI.

Kada Velykos 1921 Metais?

Klausimas. Mano pati davatka. Ji skaito "Draugą" ir sako, kad šimet Velykos bus Kovo 27 d. Aš esu šviesus darbininkas ir skaitau "Naujienas." Jų spaustuvė neseniai rašė esant nepigai bet gera. Aš bobai aiškiai parodžiau "Naujienų" kalendoriaus šmetinį lapą, kur parašyta: "Katalikų Bažnyčios šventės:"

4 Kazimiero
12 Verbių nedėlia
19 Juozapo
20 Velykos.
Kas aišku, to negali nei "Draugas" užginti. Norėčiau matyti kaip išsisuks kuniginis laikraštis?

G. Bakanas,
"Naujienų" skaitytojas.

Atsakymas. Tiesą "Draugas" negali užginti, kad "Naujienų" kalendoriuje 1921 metų Velykos perkeltos į Verbių sekmadienį, o Verbių patatyta viena savaitę aug-

ščiau. Vargas susidaro vien iš to, kad pasaulis neklauso "geros" spaustuvės darančios klaidas prie Halsted stryčio, o švenčia Velykas vėliau, butent Kovo 27 d.

Redakcijos priešas. Klausimas yra tikras, bet žymiai sutrumpintas. Nuo savęs į jį įdėjome ištrauką iš "Naujienų" kalendoriaus.

Kunigai ir Pinigai.

Klausimas. Apaštaly Darbuose 8, 20 pasakyta: "Tavo pinigai tebutie su tavim prapulčiai, kadangi mintijai Dievo dovaną turėti už pinigus." Kaip Judošius pardavė Kristų už trisdešimt sidabrinių, taip kunigai parduoda Kristaus kuną už 10 dolierių. Meldžiu paaiškinti per "Draugą."

J. V.

Atsakymas. Kartais žmogus nusiduoda tiesos paaiškinimo klausius, o ištikrųjų nori tik tai įžeisti savo artymą skaudžiu žodžiu. Bet aš to nežuriu ir visiems mandagiai atsakau.

Tamista bereikalo sakai, kad kunigai Kristaus kuną parduoda už dešimtis dolierių. Juk Tamista žinai, kad Sv. Sakramentą, arba V. Jėzaus Kuną ir Kraują kiekvienas žmogus kiekvienoje bažnyčioje priima dovanai. Tamista pirma buvai parašęs vieną skaitlinę, bet ją ištryne ir paskui rašei kitą, kad aščiau išieitų. Tamistos laiške yra neapsakomai daug piktnumo. Aš išbraukiau visus nelabuosius žodžius palikdamas tik tiek, kiek klausimui reikėjo, kad būtų aiškus.

Visas piktnumas susidarė del dešimties dolierių. Tamista žinai, kad ta dešimtis dolierių yra ne už Jėzaus kuną, o tik yra parapijos nario mokeskis. Parapija yra draugija. Ji turi reikalų, jai reikia pasistatyti pamaldoms triobą, reikia tai triobai pirkti langų, kad būtų užvežta, reikia pirkti anglių, kad žiema būtų šilta. Tai-gi už dešimt dolierių parapijiečiai gauna suolą, kad galėtų atsistėti pamaldų laikui, gauna stogą ties galva, gauna šilumos. Tikrai Biblijos Studentai taip apkvailino kai-kuriuos žmones, kad tie suolus, sienas, langus, anglis ir kitus parapijos perkamuosius daiktus vadiną Jėzaus Kunu. Vieną nelaimingą biblistų mokinį Chicagos teismas pripažino bepročiu, bet ne ką viršaus proto beturi ir tie vargo draugai, kurie nesupranta, kad parapijos boilerį reikia kurinti anglimis, o ne Dievo dovanojamis gaunamomis dykai. Juk visi žino, kad už parapijiečių sudedamus dolierius perkamos anglis. Suolai ir kiti tiki daiktai kas metai įvardijami parapijos apyskaitoje išlaidų skyriuje.

Ponas J. V. skaitė Apaštaly Darbų knygą bet turbūt ne visą. Toje knygoje parašyta: "Kiek tik buvo laukų ar namų savininkų pardavę atnešdavo kainas to kas parduota ir padėdavo apaštalam pas kajas." (Apaštaly Darbai 4, 34). Laukai ir namai, kuriuos pardavę žmonės sunešdavo pinigų į bažnyčią budavo brangesni negu šandie dešimtis dolierių. Nežinia nuo katro galo Tamsta ėmė skaityti Apaštaly Darbų knygą, kad priejei prie aštunto perskyrimo, o nematėi ketvirtjo. Jei atbulai skaitai, tai atbulai ir supratai; del to ir kunigus Judošiumi prilyginau. Išniekinai ir mūsų laikraštį rašydamas: "Aš skaitau laikraštį "Draugą," kad mažai geresnis už Judošį." Ką beniekinęs kitus

pasiklausk tamista pats, save kam esi artymesnis, ar kunigams ar Judošiumi? Rodosi, kad ne kunigams.

Klausimas. Man būtų labai svarbu žinoti šitą tikėjimo dalyką:

Kaip turi būti piešiami Prikriztoato Viešpaties Jėzaus paveikslai—ar galva pasvyrus į dešinę pusę, ar į kairiąją. Sutikau daugelį žmonių įdomaujančių šituo klausimu; vieni sako vienaip, kiti antrai, ir nežinia katry tiesa.

Man rupi tai žinoti da ir praktikos žvilgsniu. Mes pardavinėjame rožančius ir kryželius, tai nevisi žmonės nori pirkti; sako, netinka Išganytojaus paveikslas. Jeigu žinočiau, kuris Išganytojaus paveikslas yra tikras, tai vis tiek negerų rožančių nepardavinėčiau.

Prašau paaiškinti.
Povilas Petrauskas.

Atsakymas. Keturi Evangelistai aprašo V. Jėzaus mirtį ant kryžiaus. Trys pirmieji: Sv. Mateušas (27, 50), Sv. Morkus (15, 37) ir Sv. Liukas (23, 46) visai neminėja galvos nulenkinimo. Tikrai ketvirtasis, Sv. Jonas sako: "Ir nulenkęs galvą atidavė dvasią" (Jon. 19, 30). Pasakyta "nulenkęs," bet nepasakyta į kurią pusę. Tai-gi šventame Rašte visai nežymėta ar į dešinę, ar į kairę pasviro V. Jėzaus galva jam bimirštant.

Taippat ir nerašytame padavime nėra to paaiškinta. Todel visi kryželiai ir kryžiai yra geri, ar jie rodo V. Jėzaus galvą palinkusią į vieną pusę ar į kitą.

Geri yra ir kryžiai, kuriuose V. Jėzaus galva visai nepalinkusi, nes jie rodo Išganytoją dar gyvą tebėsantį ant kryžiaus.

Kun. P. Bučys.

Klausimas 1. Ką reiškia ant dangaus gaisro laike kryžius. Aš pats Lietuvoje tą mačiau pirmi trylikos metų.

P. Viršilas.

Atsakymas 1. Jeigu deganti namai yra kryžiai sustatyti, o pasitaiko ties jais žemi debesys, tai ir pažaras atsimušantis debesyje gali išrodyti kryžias. Kartais pažaras gali pasidaryti kryžias, kada degančioji trioba nėra kryžiava, jei ji ne visa dega tik mažais euančiais skersai vienas kito. Rečiau pasitaiko bet gali pasidaryti kryžias pažaras ant dangaus, kuomet ugnies šviesa atsimsuša į dviejų debesų žonus, o paskui nuo jų dviejų atsimsuša ant trečio augštesnio debesies.

Tankiausiai kryžiai šviesų danguje buva visai be gaisro, tankiausiai žiemos metu ir visomet šiaurės puseje. Tat vadinasi šiaurės aušra. Jos šviesos buva įvairių įvairiausių, todėl pasitaiko ir kryžių. Bet tas kryžiavumas nieko nereikšia kaip ir kitokios išvaizdos.

Klausimas 2. Kas buvo kur ir kokiais metais tas, kuris sustatė Lietuvių tautos himną.

P. Viršilas.

Atsakymas 2. Lietuvių tautos himne yra žodžių ir yra gaidų arba giesmės balsų įvairumo, kurį vadina melodija. Žodžius tautiniam Lietuvos himnui sustatė daktaras Vincas Kudirka paskutinėje devyntolikto šimtmečio dešimtyje. Kudirka tada gyveno Šakiuose, kur dabar yra apskričio valdyba perkelta į Šešupinio Naumiesčio. Mūsų tautinio himno melodija yra pasiskolinota iš vokiškos dainos. (Daugiau bus).